

KAMER VAN BEROEP
BESLISSING d.d. 24/10/2024
Algemeen rolnummer: NB-001-24
2021-XXXXXX-G-XX-XXX-00014
A.R.: 09/24

Betreft:

De heer **A...**, kinesitherapeut, XXXX XXXX, XXXX XX met Riziv-nummer: XXXXXXXX XXX, die niet in persoon verschijnt.

appellant, vertegenwoordigd door Meester B..., loco Mr. C..., advocaat te XXXX XXXX, XXXX XX.

Tegen

Riziv- Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle (verder afgekort: DGEC), openbare instelling van sociale zekerheid met zetel te 1210 Brussel, Galilleelaan, 5/01 met KBO-nummer.: 0206.653.946

geïntimeerde, vertegenwoordigd door dokter D..., arts-inspecteur en de heer E..., jurist, ambtenaren bij geïntimeerde.

Op de openbare terechtzitting van 26 september 2024 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid van het Koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Riziv.

1. Retroacten

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder:

- De beslissing van de Kamer van eerste aanleg van 29.01.2024, ter kennis gegeven aan appellant met een brief op 30.01.2024;
- De beroepsakte van appellant van 26.02.2024, ontvangen op de griffie van de Kamer van beroep op 27.02.2024;
- De antwoordconclusies van geïntimeerde van 05.03.2024, neergelegd op de griffie van de Kamer van beroep op 06.03.2024;
- De antwoordconclusies van appellant van 04.06.2024, ontvangen op de griffie van de Kamer van beroep op 05.06.2024;

- De vaststelling van rechtsdag op 26.09.2024.

Gehoord op de zitting van 26 september 2024:

- meester B... namens appellant.
- de heer E... en dokter D... namens geïntimeerde.

De debatten worden gesloten, de zaak in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 24.10.2024, eerste nuttige zitting van de Kamer van beroep.

2. Voorwerp van het geschil

Aan de heer A... wordt volgende inbreuk ten laste gelegd:

Niet-conforme verstrekkingen:

- **Het opstellen, laten opstellen, afleveren of laten afleveren van reglementaire documenten die de terugbetaling toelaten van de geneeskundige verstrekkingen wanneer de verstrekkingen niet voldoen aan de voorwaarden bepaald in de Wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994, in haar uitvoeringsbesluiten en verordeningen, in de overeenkomsten en akkoorden afgesloten krachtens deze zelfde wet en/of verstrekkingen bedoeld in artikel 34 voor te schrijven gedurende een tijdelijke of definitieve periode van verbod tot uitoefening van het beroep.**

Wettelijke en reglementaire basis:

Wettelijke basis

Wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994:

Artikel 73bis, aanhef en 2°.

Onverminderd eventuele straf- en/of tuchtrechtelijke vervolging, en onafgezien van de bepalingen uit de overeenkomsten of verbintenissen bedoeld in Titel III, is het de zorgverleners en gelijkgestelden verboden, op straffe van de maatregelen voorzien in artikel 142§ 1, 2° hogervermelde reglementaire documenten op te stellen, te laten opstellen, af te leveren of te laten afleveren wanneer de verstrekkingen niet voldoen aan de voorwaarden bepaald in deze wet, in haar uitvoeringsbesluiten en verordeningen, in de overeenkomsten en akkoorden afgesloten krachtens deze zelfde wet;

Art. 142

§ 1. Onverminderd eventuele strafrechtelijke- en/of tuchtrechtelijke sancties, worden de zorgverleners en gelijkgestelden die zich niet schikken naar de bepalingen van artikel 73bis de hiernavolgende maatregelen opgelegd :

...

2° de terugbetaling van de waarde van de verstrekkingen die ten onrechte aan de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging werden ten laste gelegd en/of een administratieve geldboete van 5 % tot 150 % van de waarde van de terugbetaling, bij een inbreuk op de bepalingen van artikel 73bis, 2°.

...

... In de gevallen voorzien in 2° en 4° van artikel 73bis komt de waarde van de terugbetaling overeen met de door de verzekering voor geneeskundige verzorging geleden financiële schade, zoals geraamd door de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle, op voorwaarde dat de schade nog niet werd vergoed op basis van een andere bepaling van deze wet.

(...)

Bij een inbreuk op de bepaling van artikel 73bis, 1° en 3°, slaat de terugbetaling op de volledige waarde van de verstrekkingen die ten onrechte aan de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging werden ten laste gelegd. In de gevallen voorzien in 2° en 4° van artikel 73bis komt de waarde van de terugbetaling overeen met de door de verzekering voor geneeskundige verzorging geleden financiële schade, zoals geraamd door de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle, op voorwaarde dat de schade nog niet werd vergoed op basis van een andere bepaling van deze wet.

Art. 2

In deze gecoördineerde wet wordt verstaan:

n)

onder "zorgverlener", de beoefenaars van de geneeskunst, de kinesitherapeuten, de verpleegkundigen, de paramedische medewerkers, de verplegingsinrichtingen, de inrichtingen voor revalidatie en herscholing en de andere diensten en instellingen. Worden voor de toepassing van de artikelen 73bis en 142 gelijkgesteld met zorgverleners, de natuurlijke of rechtspersonen, die hen tewerkstellen, die de verlenging van de zorgen organiseren of die de inning van de door de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging verschuldigde bedragen organiseren.

Reglementaire basis:

Bijlage bij het koninklijk besluit van 14 september 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen.

Art. 7.

§ 19 De verzekeringstegemoetkoming is onderworpen aan de volgende twee voorwaarden:

- voor een gegeven periode van drie maanden, mag per zorgverlener een maximum van 40.000 M-waarden worden aangerekend aan de ziekte- en invaliditeitsverzekering;
- voor een gegeven periode van één kalenderjaar mag per zorgverlener een maximum van 156.000 M-waarden worden aangerekend aan de ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Ten laste gelegd:

De tenlastelegging heeft betrekking op 2.202 verstrekkingen, voor de prestatiedata van 01/01/2019 tot 31/12/2019 en data van indiening bij de VI van 14/01/2019 tot 11/12/2020, voor een onverschuldigd bedrag van 35.920,32 euro.

Er werd tot op heden niets terugbetaald.

3. De bestreden beslissing van de Kamer van eerste aanleg van 29 januari 2024

Bij beslissing van de Kamer van eerste aanleg van 29 januari 2024 werd:

- appellant veroordeeld tot terugbetaling aan het RIZIV van het bedrag van 35.920,32 euro;
- appellant veroordeeld tot betaling aan het RIZIV van een administratieve geldboete van 100% van de waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen, zijnde 35.920,32 euro;
- het verzoek van appellant om betalingstermijnen toe te staan afgewezen.

Het is tegen deze beslissing dat appellant beroep aantekende.

4. Standpunt van de partijen

Het hoger beroep van de appellant strekt er gelet op de vordering vervat in diens conclusie van 4 juni 2024 toe:

- Diens oorspronkelijke vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- De vorderingen van de geïntimeerde ontvankelijk doch ongegrond te verklaren;
- Minstens ter zake mildheid aan de dag te leggen en derhalve:
 - o De appellant toe te laten de terugvordering van het door de geïntimeerde gevorderde bedrag af te betalen in maandelijkse schijven van 500 EUR;
 - o De door de geïntimeerde gevorderde administratieve geldboete te verminderen en deels op te leggen met uitstel;
 - o De appellant toe te laten de administratieve geldboete af te betalen in maandelijkse schijven van 500 EUR.

De geïntimeerde vraagt de bevestiging van de beslissing van de Kamer van eerste aanleg van 29 januari 2024. In ondergeschikte orde vraagt de geïntimeerde om een eventueel afbetalingsplan te beperken tot een termijn van maximum 5 jaar of 1.300 EUR per maand.

5. Beoordeling

Feiten

Er bestaat op het vlak van de feiten geen enkele betwisting tussen de partijen. De appellant betwist immers niet dat hij de grens van 156.000 M-waarden zoals vervat in artikel 7, §19 van de bijlage bij het koninklijk besluit van 14 september 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen heeft overschreden ten belope van 2.202 verstrekkingen, voor de prestatiedata van 01/01/2019 tot 31/12/2019 en data van indiening bij de VI van 14/01/2019 tot 11/12/2020, voor een onverschuldigd bedrag van 35.920,32 EUR.

Terugbetaling

De ten onrechte aangerekende prestaties moeten gelet op artikel 142, §1, 2° van de GVVU-wet worden terugbetaald. De appellant is derhalve gehouden tot de terugbetaling van een bedrag van 35.920,32 EUR.

Administratieve geldboete

1. Artikel 142,§1, 2° van de Gvu-wet voorziet in de mogelijkheid bij inbreuk op de bepalingen van artikel 73bis, 2° Gvu-wet een administratieve geldboete op te leggen gelijk aan 5% tot 150% van de waarde van de terugbetaling.

De Kamer van Eerste Aanleg legde de appellant een geldboete van 100% van de hem opgelegde terugbetaling op. De appellant vraagt dat die geldboete zou worden verminderd en deels opgelegd met uitstel. Hiertoe voert de appellant aan dat er sprake zou zijn van een gunstige evolutie nu hij de in artikel 73bis, 2° Gvu-wet bepaalde grens in 2020 minder zwaar zou overschreden hebben en hij hier in 2021 onder bleef. Hij merkt ook op dat hij het – onder meer gelet op de bedragen die hij thans moet betalen aan terugbetalingen en administratieve geldboeten – financieel niet makkelijk heeft.

2. De appellant is bepaald niet aan zijn proefstuk toe maar kan een indrukwekkend palmares aan eerdere inbreuken en veroordelingen in het kader van de Gvu-wet voorleggen. Zoals ook uiteengezet in de beslissing van de Kamer van Eerste Aanleg, werd de appellant respectievelijk in 2012 en 2015 al eerder gesanctioneerd omwille van inbreuken van dezelfde aard als die welke het voorwerp uitmaken van de onderhavige procedure. De appellant weigert klaarblijkelijk evenwel zijn gedrag aan te passen. Het feit dat de appellant hierdoor geconfronteerd wordt met een nieuwe procedure met vordering tot terugbetaling en het opleggen van een administratieve geldboete heeft hij dan ook enkel aan zichzelf te danken. Indien de Kamer van Beroep zou ingaan op het argument dat een lagere administratieve geldboete op zijn plaats is gelet op de verplichting aan eerdere terugbetalingen en administratieve geldboeten te voldoen, zou dit neerkomen op het geven van carte blanche aan recidivisten om de regels aan hun laars te blijven lappen.

Het argument dat de appellant geleidelijk aan zijn leven aan het beteren zou zijn gelet op de beperktere overschrijding van de in artikel 73bis, 2° Gvu-wet bepaalde grens in 2020 is evenmin van aard om te besluiten dat een lagere administratieve geldboete hier op diens plaats zou zijn. Feit blijft immers dat die grens in 2020 wel degelijk opnieuw overschreden werd en dit in volle coronaperiode terwijl de medische zorg waaronder kinesitherapie ingevolge de in het kader van de pandemie opgelegde maatregelen toen zoveel mogelijk beperkt werd tot dringende zorg. De overschrijding in 2020 niettegenstaande die maatregelen is dus op zijn zachtst gezegd opmerkelijk te noemen en wijst allesbehalve op een daadwerkelijke gunstige evolutie. Het respect van de grens in 2021 is ten slotte niet van aard om de veelvuldige eerdere overtredingen uit te wissen. Voor 2022 en 2023 zijn ten slotte nog niet alle gegevens bekend.

Gelet op de hierboven uiteengezette elementen is een administratieve geldboete van 100% op diens plaats, zijnde een bedrag van 35.920,32 EUR.

2. Uitstel is gelet op artikel 157, §1, 2de lid van de GVU-wet maar mogelijk indien de betrokkene binnen een periode van 3 jaar voorafgaand aan de uitspraak geen administratieve geldboete noch een terugbetaling van ten onrechte aangerekende verstrekkingen werd opgelegd door een administratieve of juridictionele instantie ingesteld binnen of bij het Instituut. Het is hierbij niet relevant of de periode die aan de basis van een dergelijke beslissing ligt, voorafgaat aan dan wel volgt op de periode die het voorwerp uitmaakt van de lopende procedure.

De appellant is de afgelopen 3 jaar het voorwerp geweest van maar liefst 3 beslissingen tot terugbetaling en/of het opleggen van een administratieve geldboete zoals bedoeld in artikel 157 GVU-wet:

- De beslissing van de Kamer van Eerste Aanleg van 4 november 2021 waarin de appellant tot zowel terugbetaling als een administratieve geldboete werd veroordeeld;
- De beslissing van de leidend ambtenaar van 9 november 2023 waarnaar verwezen wordt in de conclusies van de geïntimeerde en waarvan het bestaan niet betwist wordt door de appellant en waarin de appellant tot zowel terugbetaling als een administratieve geldboete werd veroordeeld;
- De beslissing van de Kamer van Beroep van 14 november 2023 waarin de appellant tot zowel terugbetaling als een administratieve geldboete werd veroordeeld.

Gelet op die beslissingen is het opleggen van de administratieve geldboete met (deels) uitstel niet mogelijk.

3. De appellant vraagt ten slotte dat hem zou toegelaten worden de hem opgelegde terugbetaling en administratieve geldboete te betalen in schijven à rato van 500 EUR per maand wat de ten onrechte aangerekende prestaties betreft en 500 EUR per maand wat de geldboete betreft of met andere woorden, à rato van 1.000 EUR per maand in totaal. De geïntimeerde verzet zich hiertegen en vraagt in ondergeschikte orde om een eventuele terugbetaling in schijven minstens te beperken tot een periode van 5 jaar of 1.300 EUR per maand.

Overeenkomstig artikel 156, §1, 1ste lid GVU-wet kunnen betalingstermijnen enkel worden toegestaan op een met redenen omklede aanvraag en gestaafd door alle nuttige bewijsstukken die moeten toelaten de gegrondheid te beoordelen.

De appellant voert aan dat hij maandelijks 1.200 EUR huur zou moeten betalen alsook 1.200 EUR voor de afbetaling van zijn wagen en dat de nutsvoorzieningen inzake zijn huurwoning en praktijk eveneens een grote kost zouden vertegenwoordigen. Hij verwijst naar zijn stuk 3, hetgeen de “proef- en saldibalans algemene rekeningen” voor het boekjaar 2019 omvat alsook de fiscale fiche dienstencheques voor het inkomstenjaar 2019.

Het is niet onmiddellijk duidelijk hoe kosten gemaakt in 2019 enig licht kunnen werpen op de mogelijkheid van de appellant over te gaan tot terugbetaling anno 2024. Er kan dan ook maar vastgesteld worden dat de appellant nalaat de nuttige bewijsstukken voor te leggen die zouden toelaten over te gaan tot een beoordeling van de gegrondheid van zijn verzoek in schijven te mogen terugbetalen. Er kan dan ook niet worden ingegaan op het verzoek van de appellant om zijn schuld in schijven te mogen aflossen.

Louter ten overvloede kan nog opgemerkt worden dat voor zover al kan uitgegaan worden van de door de appellant in conclusies naar voren gebrachte bedragen, een bedrag van 1.200 EUR per maand voor de afbetaling van een wagen exorbitant hoog lijkt, dit des te meer gelet op de bedragen die de appellant aan de geïntimeerde dient terug te betalen. De appellant dient zijn levensstijl aan te passen aan diens financiële situatie waarbij de betaling van de door hem aan de geïntimeerde verschuldigde bedragen prioriteit dient te krijgen.

OM DIE REDENEN

DE KAMER VAN BEROEP die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden.

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145;

Na beraadslaging in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van de gecoördineerde wet, en artikel 19 van het Procedurereglement;

Recht doende op tegenspraak.

Bevestigt de uitspraak van de Kamer van Eerste Aanleg van 29 januari 2024

Veroordeelt de appellant derhalve tot de terugbetaling van een bedrag van 35.920,32 EUR alsook een administratieve geldboete van 35.920,32 EUR, beide sommen te vermeerderen met de verwijlinteressen aan de wettelijke interestvoet en opeisbaar vanaf het verstrijken van 30 dagen na de kennisgeving van de onderhavige beslissing.

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 24 oktober 2024 van de Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 ("GVU-wet"), en ondertekend door:

- Mevrouw Michèle DECONYNCK, magistraat, Voorzitter van de Kamer van Beroep,
- Martin VOLCKE, griffier.

Volgen de handtekeningen

De griffier,

De Voorzitter,

Martin
Volcke
(Signature)

Digitally signed by
Martin Volcke
(Signature)
Date: 2024.10.24
12:52:53 +02'00'

Michèle
Deconynck
(Signature)

Digitaal ondertekend door
Michèle Deconynck
(Signature)
Datum: 2024.10.24 12:07:14
+02'00'

Martin VOLCKE

Michèle DECONYNCK

De Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands behandeld moeten worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en in die taal beraadslaagde, was samengesteld uit mevrouw Michèle Deconynck, magistraat, stemgerechtigd Voorzitter, dokter Viviane Van Elshocht en dokter Antoon Vincent, adviesgerechtigde leden voorgedragen door de verzekeringsinstellingen, alsmede de heer David Locus en de heer Bruno Zwaenepoel, adviesgerechtigde leden voorgedragen door de representatieve verenigingen van kinesitherapeuten.

De Kamer van beroep werd bijgestaan door Martin Volcke, griffier.

De beslissingen van de Kamer van beroep zijn van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande beroep (art. 156, § 1, eerste lid GVVU-wet van 14.07.1994). De sommen brengen van rechtswege intresten op tegen de wettelijke rentevoet in sociale zaken, zoals voorzien in artikel 2, §3 van de wet van 5 mei 1865 betreffende de lening tegen interest, vanaf de dertig dagen volgend op de kennisgeving van de beslissing (art. 156, § 1, tweede lid GVVU-wet van 14.07.1994). Het cassatieberoep bij de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, schort de uitvoering de van de beslissing niet op (art. 156, § 2, tweede lid GVVU-wet van 14.07.1994).

